

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 14829/2022
08.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у правној ствари тужиоца – противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Симић, адвокат из ..., против туженог – противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Радослав Савић, адвокат из ..., ради предаје у државину и утврђивања права својине, одлучујући о ревизији тужиоца – противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1295/21 од 23.02.2022. године, у седници одржаној 08.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца – противтуженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1295/21 од 23.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П 258/17 од 02.10.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе туженог да му преда у државину и омогући му несметану државину непокретности КП бр. .. на мзв. „...“, њива 2. класе површине 5,58 ари и КП бр. .. на мзв. „...“, воћњак 3. класе површине 3,72 ара, све КО ..., као неоснован. Ставом другим изреке, усвојен је противтужбени захтев туженог и утврђено да је тужени по основу куповине и одржаја власник и држалац парцела које се воде на КП бр. .. и КП бр. .. обе КО ..., по ЛН бр. .., а што је тужилац дужан да ово право призна туженом и трпи да се тужени и без његовог посебног одобрења и присуства у катастарском оперативном за општину Параћин, по основу те пресуде укњижи као власник, у року од 15 дана од пријема отправака пресуде. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 69.850,00 динара у року од 15 дана.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1295/21 од 23.02.2022. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Параћину П 258/17 од 02.10.2017. године и пресуђено тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му преда у државину и омогући несметану државину непокретности КП бр. .. на мзв. „...“, њива 2. класе површине 5,58 ари и КП бр. .. на мзв. „...“, воћњак 3.

класе површине 3,72 ара, све КО ..., као неоснован, а усвојен је противтужбени захтев туженог и утврђено да је тужени по основу куповине и држаја власник и држалац парцела које се воде као КП бр. .. и КП бр. .. обе КО ..., поседовни лист бр. .., а што је тужилац дужан да ово право призна туженом и трпи да се тужени и без његовог посебног одобрења и присуства у катастарском оперативном за општину Параћин по основу те пресуде укњижи као власник у року од 15 дана. Обавезан је тужилац - противтужени да туженом – противтужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 223.610,00 динара у року од 15 дана.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је уписан као власник КП бр. .. од 5,58 ари и КП бр. .. од 3,75 ара све КО ... по листу непокретности број .. КО Те непокретности је наследио од свога оца ВВ решењем Општинског суда у Параћину О 309/09 од 18.05.2009. године. У државини спорних непокретности је тужени који је истицао да је спорне непокретности купио његов отац ГГ од ДД којем је исплатио купопродајну цену и ушао у посед непокретности. Пресудом на основу признања Среског суда у Параћину Г 354/57 од 25.02.1957. године утврђено је да је тужилац у тој парници, сада покојни ГГ, правни претходник туженог из ове парнице, сопственик по основу куповине КП бр. .. у површини од 10,53 ара КО ... од туженог ДД у мерама и границама како су означене у тој пресуди. Пресудом због изостанка Општинског суда у Параћину П 126/70 од 06.04.1970. године утврђено је да је тужени, правни претходник овде тужиоца сада пок. ВВ, власник и држалац КП бр. .., .. и .. у мерама и границама које су наведене у изреци пресуде, а које су погршено уписане на име у том предмету тужиоца правног претходника овде туженог, сада пок. ГГ из Тужени истиче да је од куповине спорне непокретности од 1957. године у државини са својим оцем спорне непокретности. Тренутно на том делу се налази ограда која разграничава међну линију између парцеле тужиоца КП .. и спорних парцела КП .. и .. . На спорном делу који потражује тужилац налази се и шупа коју користи тужени. Тужени истиче да је његов отац покренуо поступак у предмету П 126/70 када је донета пресуда због изостанка и утврђено да је правни претходник тужиоца власник сада спорних парцела, а ово из разлога што је у међувремену КП бр. .. цепана, која иначе парцела је власништво тужиоца, па су касније настале и сада спорне парцеле .. и .. .

При овако утврђеном чињеничном стању првостепени суд је закључио да је грешком приликом уписа код Службе за катастар непокретности Параћин по основу пресуде Среског суда у Параћину и Општинског суда у Параћину наведена непокретност преведена на правног претходника тужиоца и да је тужени власник спорних непокретности по основу одржаја. Другостепени суд је након одржане расправе пред тим судом укинуо првостепену пресуду и пресудио тако што је одбио тужбени захтев тужиоца а усвојио противтужбени захтев туженог применом члана 28. ЗОСПО јер је изведеним доказима утврдио да је тужени као савесни држалац стекао својину на спорној непокретности.

По оцени Врховног касационог суда, правилно је другостепени суд одбио тужбени захтев тужиоца налазећи да је тужени стекао право својине путем одржаја на спорним катастарским парцелама у мерама и границама ближе описаним у изреци пресуде. Правилно је закључио другостепени суд да је на основу изведених доказа очигледно да је правни претходник туженог био савестан јер је знао да је купио део КП .. па када је видео да је укњижен и на КП .., као и на предметним парцелама, основано је закључио да је то грешка при упису па је настојао да се грешка исправи, тј упише на тужиоца, али је и након доношења пресуде због изостанка наставио да користи купљени део, јер је основано веровао да се исти и даље води као део КП .. . Правни претходник туженог и тужени су од 1957. године у државини спорних делова парцеле, на њему су засадили воће, а тужилац је први пут реаговао везано за испостављање захтева у вези спорних парцела тек 2008. године. Чињеница је да се сходно члану 28. Закона о основама својинскоправних односа за одржај захтева постојање савесности лица које се позива на одржај. Међутим, савесност се не може посматрати уско само у односу на то да ли је одређена непокретност била уписана на треће лице у Служби на катастар непокретности, а не на правног претходника стицаоца који се позива на савесност, већ се савесност мора сагледавати у ширем контексту. У овом случају правни претходник туженог и тужени су од 1957. године у државини спорних делова непокретности, а постоји и ограда између спорног дела непокретности и парцеле која је у државини тужиоца, што указује на околност савесности туженог и његовог правног претходника. Осим тога, на спорном делу непокретности налази се и шупа од бетонских блокова који дуги низ година користи тужени, а користио је и његов отац. Стога је правилан закључак другостепеног суда да је тужени спорне делове непокретности стекао путем одржаја, те да се у овом случају може применити одредба члана 28. Закона о основама својинскоправних односа. Разлоге које у том делу даје другостепени суд прихвата и овај суд, а везано за одржај на спорним непокретностима. Са друге стране савесност у стицању права својине путем одржаја се подразумева, а тужилац није доказао да су тужени и његов правни претходник били несавесни у погледу коришћења спорних делова парцеле. Ни остали наводи из ревизије тужиоца нису од таквог значаја да могу да доведу до другачије одлуке суда.

Имајући у виду напред изнето, на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**